

γκρεμοτσακιά ἡ, ἄγν. τόπ.

Ἐκ τοῦ ρ. *γκρεμοτσακίζω* κατ' ἐκφορὰν ἐπιρρηματικὴν.

Ἀντὶ προστ. τοῦ ρ. *γκρεμοτσακίζομαι*, διὰ τὸ ὅπ. βλ. *γκρεμοτσακίζω* 1β. Συνών. *γκρεμίλα*, *τσακίλα*.

γκρεμοτσακίδια τά, πολλὰ. *γκριμουτσακίδια* Μακεδ. (Θεσσαλον.) *γκριμουτσακίδια* Σάμ.

Ἐκ τοῦ ρ. *γκρεμοτσακίζω* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ίδι κατὰ πληθ.

Ἀντὶ προστ., φύγε, ἐξαφανίσου ἐνθ' ἄν.: *Νὰ πᾶς 'ς τὰ γκρεμοτσακίδια* Ἀθῆν. Συνών. *γκρεμολογῶ* B2, *γκρεμοτσακίζω* A2.

γκρεμοτσακίζω Πελοπν. (Γαργαλ. Κλειτορ. Κοντογόν.)—Γ. Σουρῆ, Ρωμ., ἀρ. 138—Λεξ. Δημητρ. *γκρεμοτσακίζω* Πελοπν. (Ξεχώρ.) *γκρεμοτσακίζου* Πελοπν. (Μάν.) *γκριμουτσακίζου* Μακεδ. (Βόιον) Μέσ. *γκρεμοτσακίζομαι* πολλὰ. *γκρεμοτσακίζομαι* Εὐβ. (Αὐλωνάρ.) Ἰθάκ. Κέρκ. (Γαστούρ.) Κρήτ. Ὁθων. *κρημοτσακίζομαι* Λεξ. Μπριγκ. *γκρεμοτσακίζομαι* Πελοπν. (Ἀρκαδ. Βούρβουρ. Γαργαλ. κ.ά.) *γκριμουτσακίζομαι* Ἄνδρ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) *γκριμουτσακίζομαι* Πελοπν. (Καρδάμ. Ξεχώρ.) *γκρεμοτσακίζομαι* Εὐβ. (Κουρ.) *γκριμουτσακίζομαι* Θεσσ. (Μοσχᾶτ.) Μακεδ. (Δαμασκ. Θεσσαλον. Καταφύγ. Κοζ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν. Περίστ.) *γκριμουτσακίζομαι* Σάμ. *κρημοτσακίζομαι* Μακεδ. (Θεσσαλον.) *γκρεμοτσακίζομαι* Ἰμα Τσακων. (Χαβουτσ.)

Ἐκ τῶν ρ. *γκρεμίζω* καὶ *τσακίζω*.

A) Μέσ. 1) Πίπτων τραυματίζομαι ἢ φονεύομαι πολλὰ. Τὸ παιδί τοῦ Γιώργου *γκριμουτσακίστηκε* Πελοπν. (Αἰγιάλ.) Τὴ νύχτα ἡ *γκρεμοτσακίστηκε* 'ς τὰ σκαλιά τῆς Παλιόπολης Ἄνδρ. Κάτσε νὰ σοῦ δώσω τὸ φανάρι μου, μὴ *γκρεμοτσακίστηκες* 'σακάτω Πελοπν. (Ξεχώρ.) Ἡ βλοημένη μου ἀνήβησε ἀπ' σὲ ξεματούδι τσ' ἐλιᾶς καὶ *γκρεμοτσακίστηκε* (ξεματούδι = κλώνος δένδρου ἀποσπώμενος εὐκόλως) Ἰθάκ. 2) Ταλαιπωροῦμαι πορευόμενος δι' ἀποκρήνου ἢ ἀνωμάλου τόπου Λεξ. Δημητρ.: Ἐχουν ἀναστατώσει τὸ δρόμο κι ὥς νὰ φτάσω σπίτι μου, *γκρεμοτσακίζομαι*. 2) Φεύγω ταχέως, χάνομαι. Συνήθ. κατὰ προστ. πολλὰ. Οἱ Τοῦρτοι φύγανε, *γκρεμοτσακίστηκε* πῆγανε 'ς τὸ χαμό! Εὐβ. (Κουρ.) Ἐγρεμοτσακίστηκε γ' ἦφνε, γιὰτὶ μὲ δούλεψε Νάξ. (Ἀπύρανθ.) *Γκρεμοτσακίσου! Γκρεμοτσακίστηκε!* πολλὰ. *Γκρεμοτσακίστηκε* καὶ σεῖς, ὅπως *γκρεμοτσακίστηκε* κ' ἐγὼ Γ. Ξενόπ., Ἀφροδ., 248 *Γκρεμοτσακίσου*, φύγε ἀπὸ μπροστά μου! Πελοπν. (Αἰγιάλ.) *Γκριμουτσακίς* ἀπ' τὰ μάτια μ'! Μακεδ. (Θεσσαλον.) *Νὰ γριμουτσακίστηκες!* Σάμ. Συνών. *ἀρατίζω*, *γκρεμίζω* B2β, *γκρεμολογῶ* B2.

B) Ἐνεργ. 1) Κατακρημνίζω, ρίπτω κατὰ γῆς Πελοπν. (Κλειτορ.): Τῆς δίνει μιὰ μὲ τὸ μαχαίρι καὶ τὴ *γκρεμοτσακίζει* κι αὐτή, γιὰ νὰ μάθῃ νὰ παραστρατᾷ ἄλλοτε. 2) Μεταφ., ἐκδιώκω σκαιῶς πολλὰ. Φύγε γρήγορα, γιὰτὶ θὰ σὲ *γκρεμοτσακίσω!* Ἀθῆν. || Ἄσμ.

Κι ὁ Γιώργαρος τοὺς ἐ-μιλᾷ
γκρεμοτσακίστε κι ἀπὸ 'πά

Πελοπν. (Μάν.) || Ποίημ.

Νὰ μὲ *γκρεμοτσακίξῃ* ἀπ' τῆς Βουλῆς τὶς σκάλες Γ. Σουρῆ, Ρωμ., ἀρ. 138 Μετοχ. *γκρεμοτσακισμένος*, ὁ ταλαιπωρημένος ἐνιχ. Συνών. *ἀρατίζω*.

γκρεμοτσάκισμα τό, Π. Νιρβάν., Γύρω ἀπὸ τὸν ἔρωτ., 82 Κ. Σκόκου, Σκίτσ, 22 — Λεξ. Δημητρ. *γκριμουτσακίσμα* Μακεδ. (Θεσσαλον.)

Ἐκ τοῦ ρ. *γκρεμοτσακίζω*.

Ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ *γκρεμοτσακίζω* ἐνθ' ἄν.: Οἱ ἄνθρωποι ποὺ ὁδοιποροῦσαν μὲ τὰ γαιδουράκια, δὲν ἐφαντάζοντο ποτὲ τὰ *γκρεμοτσακίσματα* τῶν αὐτοκινήτων Π. Νιρβάν., ἐνθ' ἄν. 2) Μεταφ., ἡ τελεία καταστροφή Κ. Σκόκου, ἐνθ' ἄν.: Ἀπὸ τὴν δικανικὴν κλίμακα τῆς ἀνθρωπίνης φωνῆς ἐξαεῖται ἐνίοτε ἡ εἰρήνη ἢ τὸ *γκρεμοτσάκισμα* τοῦ κόσμου. 2) Ἀντὶ προστ. κατὰ πληθ., χάσου, ἐξαφανίσου Μακεδ. (Θεσσαλον.): *Γκριμουτσακίσματά σ'!* Συνών. *ἀρατίζω*, *γκρεμίζω* B2β, *γκρεμολογῶ* B2, *γκρεμοτσακίζω* A2.

γκρεμοτσακιστὰ ἐπίρρ. Κ. Χρηστομ., Κερέν. κούιλ., 63.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γκρεμοτσακιστός*.

Με βιαίαις κινήσεις, οἷονεὶ συνεχῶς καταπίπτων καὶ ἐγειρόμενος: Ἀνέβαζαν ἀκατάπανστα οἱ μπακαλόγαττοι ἀπ' τὸ ὑλόγειο *γκρεμοτσακιστὰ* μὲ ποδοβρόντι στὴν ἀσκάλα.

γκρεμοτσακιστός ἐπιθ. ἐνιχ. *γκρεμοτσακιστός* Πελοπν. (Ξεχώρ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *γκρεμοτσακίζω*.

Κατακρημνισμένος: Διάτσε *γκρεμοτσακιστὸ* τὸ κασίτσι του ἀπὸ τοῦ Κορωνάτση τ' ἁλών. Ἀκούεις νὰ προσμυτήσῃ 'παδὰ χάμον μὲς' 'ς τὴ βλατέα τοῦ Ταξάρχη τσαὶ νὰ πάῃ *γκρεμοτσακιστός*.

γκρεμουδάκι τό, ἐνιχ. *γκρεμουδάκι* Σίφν.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. *γκρεμούδι*.

Μικρὸς κρημνός.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. *Κρεμ-μονάκι* Κάρπ. Συνών. *γκρεμούδι*, *γκρεμούλι* 1, *γκρεμουτσάκι*, *γκρεμούτσι*, *γκρεμουτσικάκι*.

γκρεμούδι τό, Ἡπ. (Μαργαρ.) Χίος *γκριμούδ* Θεσσ. (Βαθύρρ.) *ἀγκρεμούγι* Εὐβ. (Κουρ.) *ἀγκρεμούγι* Εὐβ. (Κύμ.) Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. *γκρεμός*, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ οἱ τύπ. *ἀγκρεμός* καὶ *ἀγκρεμνός*. Περὶ τῆς καταλ. -οῦ γι τῶν τύπων *ἀγκρεμούγι* καὶ *ἀγκρεμνούγι* βλ. Σ. Καρατζ., Ὑποκορ. Ἰδιωμ. Κύμ., 59.

Μικρὸς κρημνός ἐνθ' ἄν.: Τσαπάνου 'ς τὴν Κρανιά εἶναι *γκρεμούδια* Ἡπ. (Μαργαρ.) || Ἄσμ.

Ἀντίκρου μοῦ ῥτες κ' ἤκατσε ἀπάνω 'ς τὸ *γκρεμούδι* καὶ παρομοιάζ' ἡ μούρη σου σὰν τὸ παλιογαϊδούρι Χίος. Συνών. βλ. εἰς λ. *γκρεμουδάκι*.

γκρεμούλα ἡ, ἐνιχ. *γκριμούλα* Μακεδ. (Βλάστ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γκρεμός* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -οῦ λα.

Ἀντὶ προστ., φύγε!: *Γκριμούλα σ'!* Συνών. *γκρεμός* 1, *γκρεμοτσακιά*, *γκρεμοτσακίδια*, *γκρεμοτσακίζω* 2.

γκρεμούλακας ὁ, ἐνιχ. *γκριμούλακας* Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) *ἀγκρεμούλακας* Πελοπν. (Λάγ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γκρεμούλα* καὶ τῆς μεγεθ. καταλ. -ακας.

Μέγας κρημνός ἐνθ' ἄν: *Δὲ βορεῖς ν' ἀνεβῆς ἐκείπανον* 'ς τὸ γρεμούλιακα γιὰ λάχανα' θὰ γρεμιστῆς καὶ θὰ γενῆς χίλια κομμάτια Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) *Τὰ εἶδια τὰ γίδια ζον' ἔχουνσι κάμει κατακεῖ, κατὰ τὸν ἀγρεμούλακα Πελοπν.* (Λάγ.)

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. *Γρεμούλακας* Πελοπν. (Μάν.)

γκρεμούλι τό, ἐνιαχ. κρεμούλ-λι Χίος (Πυργ.) γκριμούλ' Θράκ. (Αἶν. Μαῖστρ. κ.ά.)

Ἵποκορ. τοῦ οὐς. γ κ ρ ε μ ὅ ς διὰ τῆς παρὰγωγ. κατὰλ. -ο ὅ λ ι.

1) Μικρὸς κρημνός Χίος (Πυργ.): Ἄσμ.

Ἀντικρουστά μου ἤκατσε ἀπάνον 'ς τὸ κρεμούλ-λι, ἐθάρρεφα πὼς ἤτουνε τοῦ ποντικοῦ ἡ μούρη.

Συνών. βλ. ἐν λ. γ κ ρ ε μ ο υ δ ᾶ κ ι. 2) Ἐρείπιον Θράκ. (Αἶν. Μαῖστρ. κ.ά.): *Γί'ν'κι γκριμούλ' τοῦ σπίν' Μαῖστρ.*

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. *Γρεμούλι* Πελοπν. (Ἄρν. Ζελίν.) καὶ *Γρεμούλια* Ὁθων.

γκρεμούρα ἡ, ἐνιαχ. γκριμούρα Θράκ. (Ἀμόρ. Γάν.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γ κ ρ ε μ ὅ ς καὶ τῆς παρὰγωγ. κατὰλ. -ο ὅ ρ α.

1) Κρημνός, ἀπόκρημνος τόπος ἐνθ' ἄν.. Συνών. γ κ ρ ε μ ὅ ς ΑΙ, γ κ ρ ἔ μ ο υ ρ α ς, γ κ ρ ἔ μ ο υ ρ ο 1. 2) Ἐρείπιον κτίσματος. Συνών. γ κ ρ ἔ μ ο υ ρ ο 2.

γκρέμουρας ὁ, Μακεδ. (Ἄνω Κώμ. Βελβ. Βλαστ. Δαμασκ. Δεσκάτ. Ἐράτυρ. Καστορ. Κοζ. Νάουσ.) *γρέμουρας* Θεσσ. (Καλαμπάκ. κ.ά.) *γκρέμπουρας* Μακεδ. (Βλάστ. Λιμπίν.) *γκλέμουρας* Μακεδ. (Βλάστ.) *γρέμουρας* Μακεδ. (Καταφύγ.) Πληθ. *γκριμούρια* Μακεδ. (Καστορ. Κοζ.) *γκριμπούρια* Μακεδ. (Βλάστ. Λιμπίν.) *γλιμούρια* Μακεδ. (Βλάστ.) *γκριμόρια* Μακεδ. (Βλάστ.)

Ἐκ τοῦ Κουτσοβλαχ. *grémur* = κρημνός.

Κρημνός ἐνθ' ἄν.: *Θὰ πέσης ἀπὸν τοῦ γκρέμουρα Μακεδ.* (Κοζ.) *Θὰ κάνου ἕνα φουμί κι θὰ τοῦ πιτάξου 'ς ἕνα γκρέμουρα Μακεδ.* (Ἄνω Κώμ.) *Ἄει 'ς τὸ γκρέμουρα!* Θεσσ.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. *Γκρέμουρας* Θεσσ. *Γκρέμ'ρας* Μακεδ. (Καστορ.) β) *Καταρράκτης* Θεσσ. (Καλαμπάκ.)

γκρέμουρο τό, ἐνιαχ. γκρέμουρον Μακεδ. (Δεσκάτ.) *γρέβ'ρον* Ἡπ. (Ἰωάνν.) *γρέβ'ρον* Ἡπ. (Ἰωάνν. Χουλιαρ.) Πληθ. *γκρέμουρα* Μακεδ. (Βόιον).

Ἐκ τοῦ Κουτσοβλαχ. *grémur* = κρημνός.

1) Κρημνώδης τόπος Μακεδ. (Βόιον Δεσκάτ.) Συνών. βλ. εἰς λ. γ κ ρ ε μ ο ὕ ρ α 1. 2) Ἐρείπιον οἰκίας ἢ παλαιοῦ τοίχου Ἡπ. (Ἰωάνν. Χουλιαρ.) Συνών. γ κ ρ ε μ ο ὕ ρ α 2.

γκρεμουτσάκι τό, ἐνιαχ. γρεμουτσάκι Πελοπν. (Μάν.) Ἵποκορ. τοῦ οὐς. γ κ ρ ε μ ο ὕ τ σ ι, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. *γ ρ ε μ ο ὕ τ σ ι*.

Γ κ ρ ε μ ο ὕ τ σ ι, τὸ ὅπ. βλ., ἐνιαχ.: Αἶνιγμ.

Γύρω-γύρω γρεμουτσάκι καὶ 'ς τῇ μέσῃ πελαγούτσι | (πελαγούτσι = μικρὸν πέλαγος· ὁ λύχνος καὶ τὸ φετίλι.)

γκρεμούτσι τό, ἐνιαχ. γρεμούτσι Πελοπν. (Μάν.) γριμούτσι Πελοπν. (Μάν.)

Ἵποκορ. τοῦ οὐς. γ κ ρ ε μ ὅ ς διὰ τῆς παρὰγωγ. κατὰλ. -ο ὅ τ σ ι.

Μικρὸς κρημνός: *Ἡ γίδα εἶναι ἐτσειδὰ 'ς τὸ γρεμούτσι.* Συνών. βλ. εἰς λ. γ κ ρ ε μ ο υ δ ᾶ κ ι.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. *Γρεμούτσι*, *Γριμούτσια*. *Τοῦ Λιτσαίου τὸ Γρεμούτσι* Πελοπν. (Μάν.)

γκρεμουτσικάκι τό, ἐνιαχ. γρεμουτσικάκι Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γ κ ρ ε μ ο ὕ τ σ ι διὰ διπλοῦ ὑποκορισμοῦ. *Γ κ ρ ε μ ο ὕ τ σ ι*, τὸ ὅπ. βλ.

γκρεμοφαγωμένος μετοχ. ἐνιαχ. κρεμ-μοφαωμένος Κάρπ. Κάσ.

Ἐκ τοῦ οὐς. γ κ ρ ε μ ὅ ς, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ κ ρ ε μ -μ ὅ ς, καὶ τῆς μετοχ. *φ α γ ω μ ἔ ν ο ς*, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ *φ α ω μ ἔ ν ο ς*.

Ἐπὶ ἀρῆς, προληπτικῶς, ἐκεῖνος περὶ τοῦ ὁποῖου εὐχόμεθα νὰ φονευθῇ διὰ κατακρημνισμού ἐνθ' ἄν.: *Μονοσύναξε, κακομοῖρα, τὰ κρεμ-μοφαωμένα σου, τσ' ἐρημάξῃ τὸ τ-τση-πο* (μονοσύναξε = συγγέντρωσε ταχέως) Κάρπ. Ὡς τὸ κ-κρεμ-μοφαωμένο, πὺν νὰ τὸ φ-φάῃ ἢ βλάτ-τα (βλάτ-τα = ἡ νόσος εὐλογίᾳ) αὐτόθι..

γκρεμοφορῶ ἐνιαχ. γρεμ-μοφορῶ Σύμ. γκρεμ-μοχορῶ Ρόδ. γρεμ-μοφορίτζω Σύμ. γρεμ-μοφορίζ-ζω Σύμ. Μέσ. γρεμ-μοφορίζ-ζομαι Σύμ.

Ἐκ τοῦ οὐς. γ κ ρ ε μ ὅ ς, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ οἱ τύπ. γ κ ρ ε μ -μ ὅ ς καὶ γ ρ ε μ -μ ὅ ς, καὶ τῆς παρὰγωγ. κατὰλ. -φ ο ρ ῶ, περὶ τῆς ὁπ. βλ. Γ. Χατζιδ., Ἀθηνᾶ 22 (1910), 251. Περὶ τῆς τροπῆς τοῦ φ εἰς χ εἰς τὸν τύπ. γ κ ρ ε μ ο χ ο ρ ῶ βλ. Χ. Παντελίδ., Φωνητ., 39.

Α) Ἐνεργ. 1) Μετβ., κατακρημνίζω τινὰ Σύμ.: *Ὁμορφα, νὰ μὴ σὲ γρεμ-μοφορήσω! Καὶ ἀμτβ., κατακρημνίζομαι Ρόδ. Σύμ.: Ὡρε νὰ μὴν ἡγρεμ-μοφορήσης ἀπὸν τὰ σκαλιά! Σύμ. Ὁμορφα, μὴν-ε-γκρεμοχορήσης (πρόσεχε...) Ρόδ. 2) Μεταφ., καταστρέφω τινὰ Σύμ.: Φρ. *Μωρή, ἐγρεμ-μοφόρισα τὸ παιδάκι-μου ἀπὸ τοῦ Λισαλώνου* (ἔν. ὑψηλοῦ κρημνοῦ· ἐπὶ τῶν ἀποτυγχανόντων οἰκτρῶς εἰς τὰς προσδοκίας των). 3) Ἀποπέμπω τινὰ σκαιῶς Σύμ.: *Ἐγρεμ-μοφόρισά το γ' ἔφνεχ-χωρίς νὰ πῇ τίποτε.**

Β) Μέσ. 1) Κατακρημνίζομαι Σύμ.: *Ἐγρεμ-μοφορίστη γ' ἐχτέπησα 'ς τὸ κούτελ-λο* || Ἄσμ.

Γ-οῦλλες οἱ πικραδζούμενες ἐλάτ' νὰ μαευτοῦμε,

κ' ἐγὼ θὰ κάμω τόσ-σεφτέ ν-νὰ γρεμ-μοφοριστοῦμε.

2) Μεταφ. συνήθως κατὰ προστ., ἀπέρχομαι βιαίως Σύμ.: *Ἐγρεμ-μοφορίστησα g-gai φύα. Γρεμ-μοφορίσου ἀπέδω, μύξη!*

γκρεμόχορτο τό, Πελοπν. (Δημητσ.) — Χελδρ. - Μηλιαρ. Δημ., Ὀνομ. φυτ., 58 — Λεξ. Δημητρ. γρεμόχορτο Κέρκ. κρεμνόχορτο Π. Γενναδ., 535 γκρεμνόχορτο Α. Μηλιαρ., 283 — Λεξ. Βλαστ. Πρω. Δημητρ. κρεμόχορτο Κέρκ.

Ἐκ τῶν οὐς. γ κ ρ ε μ ὅ ς καὶ χ ὁ ρ τ ο.

Τὸ φυτὸν ἢ Κόνυζα ἢ πάλλευκος (*Inula candida*) τῆς οἰκογ. τῶν Συνθέτων (*Compositae*). Συνών. *κοψόχορτο*, *σαρκοτρόφι*, *φνλλόχορτο*, *σφαγιόχορτο*.

